

fundet en grov Forbrydelse Sted, som sætter Sindene i en stor By eller rundt omkring i Landet i stærk Bevægelse. Vi ved jo alle, at der da breder sig Nervøsitet baade hos Publikum og Politiet, og Følgen deraf er, at der finder Anholdelser Sted, maaske Anholdelser i Snesevis. Selv ved Forbrydelser, der ikke har en saadan Karakter som f. Eks. et Rovmord, f. Eks. saadanne Forbrydelser som Juveltyverierne, ved vi jo, at der fandt mange Anholdelser Sted, Anholdelser i Snesevis næsten, som ikke kunde oprettholdes; men selv om en Mand, der saaledes bliver uskyldig anholdt, snart efter bliver sat paa fri Fod, hvad kan det da ikke betyde for ham baade moralsk, socialt og økonomisk, at der efter Løsladelsen aabnes ham Adgang til straks og eftertrykkeligt at faa Mistanken slaaet ned. Men har han efter den foreslaaede Ordning en saadan Adgang? Jeg underkender selvfølgelig ikke Betydningen af Ændringsforslaget til § 778, da jeg selv har været med til at stille dette Ændringsforslag, hvorefter Politimesteren, naar han skønner, at Anholdelsen har været ugrundet og uforsvarlig, har at udfærdige Erklæringen herom snarest muligt, men jeg finder det ikke tilfredsstillende, at Skønnet udelukkende skal overlades til Politimesteren, til Efterforskningsmyndigheden. Det er meget stærke Fordringer at stille til de Personer, som foretager Efterforskningen, at de straks skal afgive Erklæring om, at de Anholdelser, som er foretagne, har været fuldkomment ugrundede. Det er rimeligt, at Efterforskningsmyndighederne er tilbøjelige til at betænke sig noget paa at give Erklæringer af det Indhold. Skal den uskyldigt mistænkte have en selvstændig og af Efterforskningsmyndighederne uafhængig Adgang til at rense sig i sine Medborgeres Omdømme, maa Vejen til Offentligheden ikke spærres for ham. Jeg vilde anse det for rigtigst helt at stryge § 810, 1ste Stykke; men da der ikke i Udvalget har været tilstrækkelig Stemning for et Ændringsforslag herom, vil jeg her indskrænke mig til at spørge den ærede Ordfører og den højtærede Minister, om de skønner, at § 810, 1ste Stykke, ikke er til Hinder for, at den uskyldigt mistænkte selv giver Offentligheden fyldig Oplysning om, hvad der ham vedrørende er blevet forhandlet under de Retsmøder, der forefalder under Efterforskningen.

Grønberg: I Anledning af Ændringsforslag Nr. 24, der gaar ud paa, at Herredskontoret for Børglum Herred skal forblive i Hjørring, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Jeg finder, at en saadan Ændring vil forringe Lovforslaget. Ved første Behandling udtalte jeg min Tilfredshed med, at Børglum Herredskontor nu skulde flyttes ind i Herredet. Derved blev et gammelt Ønske og et billigt Krav imødekommet, og i Anledning af nogle Bemærkninger af det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) udtalte jeg, at naar Hallund Sogn blev lagt ind under Børglum Herred, og naar Taars Sogn — det i Udstrækning største Sogn i Herredet — saa vel som maaske et Par andre Sogne i det nordvestlige Hjørne af Herredet vedblivende fik Tingsted i Hjørring, vilde der være et betydeligt Flertal blandt Befolkningen for at faa Herredskontoret flyttet ind i Herredet. Jeg har flere Gange omtalt de gode Grunde, der taler for en saadan Flytning, og skal ikke gentage, hvad jeg har sagt, men blot minde om to Ting. Børglum Herred er vistnok det største Herred her i Landet af de Herreder; der ikke indbefatter en Købstad. Den Omstændighed, at Herredet er saa stort, taler meget for, at Herredskontoret kommer til at ligge i Herredet. Der er flere gode og naturlige Pladser at lægge det paa. Til Udvalget er der indkommet Andragende fra Hallund Sogn om at blive lagt ind under Børglum Herred og faa Tingsted i Brønderslev, fordi Hallund Sogn har en ret vanskelig og unaturlig Forbindelse med Sæby, medens derimod hele Sognets Forretningsforbindelse er med Brønderslev. Jeg har nok lagt Mærke til, at hele Udvalget bestemt har modsat sig Flytning af Sogne fra een Retskreds til en anden. Det maa jeg beklage. Kravet om den af mig omtalte Flytning har i en lang Aarrække været fremme hos en betydelig Del af Befolkningen i de paagældende Sogne, men de øverste Myndigheder har sagt: Vent, til vi faar Retsreformen gennemført. Nu er det Tidspunkt jo heldigvis kommet. Men saa siger Udvalget, at en saadan Omlægning af Sogne, som denne Flytning af Herredskontoret vilde kræve, kan man ikke indlade sig paa. Det finder jeg urigtigt, og det bedrøver mig, og det gør i Øjeblikket et Skaar i den Glæde, hvormed jeg ellers hilser Fremskridtene ved dette Lovforslag. Jeg haaber, at man senere vil skride til at omlægge Sognene hist og her, og at